

det er sikkert, men der er dog Mulighed for, at man faar Kapitalen bjærged, og i alt Fald maa man ikke opgave Sukkerkogerierne, fordi de ere en væsentlig Betingelse for Trivselen af Sukkerroedyrkingen derovre. Men de Poster, der saa staa tilbage, nemlig et Tilgodehavende hos St. Croix Kommune i Henhold til Lov af 16de Juni 1876 til et Beløb af 567,000 Kr. og den løbende Mellemregning med Kolonialkassen i Vestindien, som den 31te Marts 1898 var 7½ Mill. Kr., er ganske vist meget væsentlige Beløb, og jeg skal erkende, at baade i reel og formel Henseende vilde det være ønskeligt, om vi kunde komme til Enighed om en Ordning, hvorved Udgiften for Øerne kunde forringes. Det er jo et Spørgsmaal, som man har søgt at løse tidligere, og den ærede Ordfører udtalte, at Finansudvalget i sine Overvejelser af denne Sag ikke er naaet til at fremsætte bestemte Forslag. For Administrationen har det været magtpaaliggende at benytte enhver Lejlighed, som frembød sig til at formindske Udgifterne, og det er navnlig ogsaa sket, saasomt der har været Embedsledighed, idet man har inddraget Embeder — saaledes i de senere Aar Bygningsinspektorembetet — Forretningerne har man ladet besørge gennem Honorarer; man har ligeledes inddraget Politimesterembedet og slaadet det sammen med Underdommerembedet, og paa denne Maade gaa vi frem, Skridt for Skridt. Men paa den anden Side skal det erkendes, at man naar ikke langt med disse smaa Forbedringer, om de end have deres Betydning. Hovedspørgsmaalet bliver staaende alligevel, og at det en Gang maa komme til en nøjere Overvejelse, erkender jeg. Jeg for mit Vedkommende har stadig Opmærksomheden henvendt derpaa; det er en Sag, man ikke let taber af Syne, naar man har med Vestindien at gøre; men jeg tør ikke i Øjeblikket sige noget om, hvorledes man skulde opnaa en Ordning, hvorved man skulde bringe Kolonien væsentlig op, saaledes at man undgik at give et Tilskud til Øerne. For Tiden ere jo Forholdene paa Øerne saaledes, at der er Udsigt til en god Sukkerhøst i indeværende Aar, og det er jo rimeligt, at det vil kunne hjælpe den finansielle Stilling paa Øerne noget frem. At Øerne have meget væsentlige Betingelser for at kunne gaa en god Fremtid i Møde, er sikkert nok, men der mangler i en Henseende Kapital derovre — en Mangel, som jo er til Stede paa adskillige Steder — men man maa jo haabe, at det vil kunne blive bedre med Tiden.

Det næste Punkt, hvorom der har været Samraad, er Afløsningen af de Staten tilhørende Tiender i Henhold til Loven af 8de Maj 1894. Dette Begreb: de Tiender, som tilhøre Staten, er jo lidt vagt. Hvis vi alene ville se paa, hvilke Tiender der hører ind under Statsaktiverne, er det forholdsvis forsvindende; vi have i saa Henseende kun 6 Tiender, som Staten ejer, og for Afløsningen af disse vil der, naar Tiendeyderne maatte nære Ønske herom, næppe være nogen Vanskelighed. I alt Fald skal jeg for mit Vedkommende — jeg vil jo nærmest være den, som kommer til at tage Affære der — stille mig saa velvillig, som man kan, hvis der virkelig fra Tiendeydernes Side vises Interesse for at faa disse Tiender afløste. Men gaa vi videre, gaa vi til de Tiender, som tilhøre Statsfaktorerne uden at være inddragne under Statsaktiverne, altsaa først og fremmest Præstetienden, endvidere Kirketienden og vel ogsaa de Kongetiender, der tilhøre Institutioner, det offentlige Skolevæsen o. s. v., saa er naturligvis Spørgsmaalet om Afløsning af disse meget vanskeligt. Det ligger i de lave Kornpriser, som gøre, at der vel ikke saa let naas en Overenskomst mellem de 2 Parter, hvis Interesser det her gælder om at faa lige lig varetagne gennem Afløsningen. Ganske særlig gælder dette om Præstetienden. Der har Kultusministeriet i 1895 udgivet et Cirkulære til Vejledning med Hensyn til Afløsning af disse Tiender, og det har der fremsat den Betragtning, at man ikke burde gaa til en Afløsning af Præstetienden, medmindre man opnaaede en Afløsningssum, som udgjorde 28⁴/₇ Gange den aarlige Ydelse, denne beregnet efter Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for de sidste 24 Aar med Udskydning af de 2 laveste og de 2 højeste Beløb. Den Regel, som saaledes er given, gaar jo ud paa at værne Præstestanden, at se at opretholde de Indtægter, Præstestanden nu har gennem Tienderne, selvfølgelig dog kun saa nogenlunde, idet man her har beregnet en Rente af 3½ Procent af Afløsningssummen; 28⁴/₇ svarer netop til 3½ Procent af Kapitalen. Præstestanden er jo for Øjeblikket saaledes stillet, at det er meget betænkeligt at give Slip paa de Indtægter, den har, og det er en Vanskelighed, som vi ikke saa meget let vil komme over. Man kan i det hele taget ikke undre sig over, at Tiendeloven hidtil ikke har virket i saa stort et Omfang. Det ligger, som sagt, i de lave Kornpriser; men Tiderne kunne jo i saa Henseende forandre sig noget, og